हरिः ॐ ॥

तृतीयकाण्डे तृतीयप्रपाठके

प्रथमोऽनुवाकः ।

प्रत्युष्टꣳ रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह । रक्षसामपहत्यै । अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वाय । स्रुचः सम्मार्ष्टि । स्रुवमग्रे । पुमाꣳसमेवाभ्यः सꣳश्यति मिथुनत्वाय । अथ जुहूम् । अथोपभृतम् । अथ ध्रुवाम् । असौ वै जुहूः ॥ १ ॥

अन्तरिक्षमुपभृत् । पृथिवी ध्रुवा । इमे वै लोकाः स्रुचः । वृष्टिः सम्मार्जनानि । वृष्टिर्वा इमाँल्लोकाननुपूर्व्वं कल्पयति । ते ततः क्लृप्ताः समेधन्ते । समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजया पशुभिः । य एवं वेद । यदि कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः स्यादिति । अग्रतः सम्मृज्यात् ॥ ॥ २ ॥

वृष्टिमेव नियच्छति । अर्वाचीनाग्रा हि वृष्टिः । यदि कामयेता वर्षुकः स्यादिति । मूलतः सम्मृज्यात् । वृष्टिमेवोद्यच्छति । तद्वा आहुः । अग्रत एवोपरिष्टात् सम्मृज्यात् । मूलतोऽधस्तात् । तदनुपूर्व्वं कल्पते । वर्षुको भवतीति ॥ ३ ॥